

Finansklagenemnda Inkasso

Avgjørelse FinKN 2026-1103

13.10.2026

LOWELL NORGE AS

God inkassoskikk, § 8

Betalingsanmerkning – god inkassoskikk.

Klager mente inkassoforetaket urettmessig hadde registrert en betalingsanmerkning. Klager anførte at registreringen var i strid med god inkassoskikk, og at han derfor ikke var forpliktet til å betale utenrettslige inkassokostnader. Klager fikk ikke medhold.

Saksfremstilling

Klager reiste spørsmål om inkassoforetaket urettmessig hadde registrert en betalingsanmerkning på ham, og om dette innebar et brudd på god inkassoskikk som medførte at han ikke var forpliktet til å betale utenrettslige inkassokostnader.

Kravet gjaldt en ubetalt faktura fra et finansforetak datert 3.10.16. Klager mottok inkassovarsel 9.12.16 og betalingsoppfordring 4.1.17.

Kravet ble behandlet av namsmannen ved utleggsforretninger 28.6.19, 13.11.20, 28.2.23 og 3.6.25. I tilknytning til den rettslige pågangen ble det registrert betalingsanmerkninger.

Klager bestred betalingsanmerkningen i en henvendelse til inkassoforetaket 28.6.25. Han opplyste at han arbeidet for en minnelig løsning og ønsket å redusere gjelden. Han viste til at den opprinnelige gjelden var kr 21 682,71, og at han var 100 % ufør.

Inkassoforetaket besvarte henvendelsen 30.6.25. Det ble opplyst at det var påløpt renter og gebyrer på kravet, og at betalingsanmerkningen ville bli slettet når kravet var gjort opp.

Klager opprettholdt deretter innsigelsen og brakte saken inn for Finansklagenemnda 3.7.25.

Klager har anført at inkassoforetaket urettmessig hadde registrert en ny betalingsanmerkning for et krav som allerede hadde vært gjenstand for en betalingsanmerkning. Han viste til at han siden 2019 hadde forsøkt å komme i dialog med inkassoforetaket om renter, gebyrer og en minnelig løsning, uten å lykkes. Klager mente inkassoforetaket hadde vist liten vilje til å samarbeide. Han anførte videre at han gjentatte ganger hadde fremsatt innsigelser mot renter og gebyrer, som etter hans syn utgjorde om lag to tredjedeler av den opprinnelige gjelden.

Inkassoforetaket har anført at saken skal avvises da kravet har vært rettslig behandlet. Inkassoforetaket har vist til de de mener kravet er korrekt behandlet og i samsvar med gjeldende regelverk.

Finansklagenemnda Inkassos begrunnelse

- Innledning – avgrensning – spørsmål om avvisning

Klagen gjelder i hovedsak om den registrerte betalingsanmerkningen er rettmessig. Det er ikke fremsatt innsigelser mot hovedkravet eller de varsler som er sendt, og disse forholdene behandles derfor ikke nærmere.

Inkassoforetaket har anført at saken skal avvises fordi kravet allerede har vært gjenstand for rettslig behandling. Saken har vært behandlet av namsmannen ved fire anledninger, og inkassokostnadene er fastsatt gjennom utleggsforretning. Etter vedtektene pkt. 4.1 andre ledd foreligger det derfor som utgangspunkt grunnlag for avvisning.

Nemnda har likevel funnet grunn til å vurdere om betalingsanmerkningen ble registrert i samsvar med regelverket. En feilaktig registrert betalingsanmerkning kan utgjøre et brudd på god inkassoskikk og dermed få betydning for spørsmålet om inkassosalær. Finanstilsynet har i tilsynsrapport 23/8205 (Sergel Norge AS) fremhevet at kravet til god inkassoskikk gjelder gjennom hele innfordringsprosessen. Feil som begås etter at et krav har vært rettslig behandlet, kan derfor fortsatt få betydning ved vurderingen av inkassosalæret.

Den omtvistede betalingsanmerkningen ble registrert i tilknytning til den siste utleggsforretningen. Forholdet har dermed ikke vært vurdert av namsmannen, og sekretariatet finner derfor grunn til å behandle dette spørsmålet nærmere.

- Betalingsanmerkning

Etter kredittopplysningsloven § 10 kan det registreres betalingsanmerkning mot en privatperson når det er iverksatt rettslige skritt i inkassosaken, for eksempel ved begjæring om utlegg. I denne saken ble det fremsatt begjæring om utlegg i april 2025, og betalingsanmerkningen ble registrert i tilknytning til dette. Registreringen hadde dermed hjemmel i kredittopplysningsloven § 10.

Det er riktig, slik klager har anført, at en betalingsanmerkning som hovedregel skal slettes etter fire år, selv om kravet ikke er betalt. Dersom kreditor senere iverksetter nye rettslige skritt som gir grunnlag for registrering, kan det imidlertid registreres en ny betalingsanmerkning knyttet til samme gjeld. Så lenge fordringen består, kan det derfor registreres ny betalingsanmerkning for en ny fireårsperiode, jf. kredittopplysningsloven § 21 jf. § 22 andre ledd.

Det gjelder riktignok et unntak for omtvistede fordringer. Nemnda kan imidlertid ikke se at det er gjort gjeldende at fordringen har vært omtvistet. Det fremgår heller ikke av namsboken at det ble fremsatt innsigelser mot kravet før utleggsforretningen ble avholdt.

Nemnda legger etter dette til grunn at betalingsanmerkningen ble registrert på rettmessig grunnlag, og klagen kan derfor ikke føre frem på dette punktet.

- Manglende vilje til minnelig løsning og etterfølgende rettslig pågang

Det er videre opplyst at klager over lengre tid har forsøkt å forhandle med inkassoforetaket. Klager har vist til at hen har begrenset betalingsevne, og at betalingsanmerkningen forverrer klagers økonomiske situasjon.

Anmodninger om gjeldsreduksjon som ledd i en frivillig gjeldsordning er i utgangspunktet underlagt partenes avtalefrihet. Det er derfor som hovedregel ikke i strid med god inkassoskikk å avslå forslag til minnelig løsning eller betalingsavtale og i stedet benytte de rettslige innfordringstiltakene lovgivningen åpner for, herunder å begjære utlegg. Dette gjelder også når skyldneren har begrenset betalingsevne.

I Inkassoklagenemndas avgjørelser i sakene 110/2003 og 042/2006 ble det lagt til grunn at det ikke er i strid med god inkassoskikk å avslå forslag til minnelige løsninger og samtidig benytte lovlige innfordringstiltak. Det samme fremgår av Inkassoklagenemndas avgjørelse i sak 2012-068, hvor nemnda uttalte:

Nemnda har tidligere uttalt at det ikke strider mot god inkassoskikk å benytte de lovlige innfordringsmetoder som finnes nødvendig for å ivareta fordringshavers krav på best mulig måte. I tvangsfullbyrdelse gjelder prinsippet «først i tid, best i rett». Inkassator har overfor fordringshaver en plikt til å ivareta dennes

interesser, og nemnda kan ikke se at fordringshaver eller innklagede har noen plikt til å avvente pågang i forbindelse med forsøk på å oppnå en utenrettslig gjeldsordning

På denne bakgrunn legger nemnda til grunn at det ikke var i strid med god inkassoskikk å begjære utlegg fremfor å innlede eller fortsette forhandlinger om en minnelig løsning.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Inkassos konklusjon:

Klager gis ikke medhold.

Ved behandlingen deltok Erling J. Hjelmeng (leder), Linn Hagesæther (bransjerepresentant) og Borgar Sandvik (forbrukerrepresentant).